

کد مقاله: P-400

بررسی تاثیر عصاره‌ی بابونه‌ی گاوی (*Tanacetum parthenium*) بر میزان آنزیم‌های کبدی در موش‌های صحرایی
آسیب دیده با تراکلریدکربن

باور محمودزاده^۱، محمد ماذنی^۲، لطف‌الله رضاقلی‌زاده^۳، علی اصغر عباسپور^۴

^۱ دانشجوی رشته‌ی بیوشیمی پالینی، گروه علوم پایه، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران

^۲ دانشیار بیوشیمی پالینی، گروه علوم پایه، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران

^۳ مردمی بیوشیمی پالینی، گروه علوم پایه، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران

^۴ دانشجوی رشته‌ی بیوشیمی پالینی، گروه علوم پایه، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران

مقدمه

گیاه بابونه‌ی گاوی یکی از گیاهان بومی است که در سال‌های گذشته از آن برای درمان میگردن و آرتربیت استفاده می‌گردد. عصاره‌ی بابونه‌ی گاوی (TPE) دارای ترکیبات مختلف فلاونوئیدی و آنتی‌اکسیدانی است که می‌تواند باختی کودن را در کالهای آزاد از پسیاری از بیماری‌ها جلوگیری کند. هدف از این مطالعه بررسی اثر عصاره‌ی هیدروالکلی گیاه بابونه‌ی گاوی بر افزایش آنزیم‌های کبدی ناشی از آسیب با تراکلریدکربن در مدل‌های حیوانی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

۵۴ موش صحرایی نر نژاد ویستار به شکل تصادفی به ۹ گروه ۶ تایی تقسیم شدند. گروه‌های (گروه کنترل نرمال): به مدت

۱۴ روز آب مقطر به شکل خودآگزی دریافت کردند. گروه‌های (کنترل آسیب): به مدت ۱۴ روز آب مقطر به شکل خودآگزی دریافت کردند. گروه ۴، ۳، ۲ و ۱ که گروه‌های پیش درمان بوده و به ترتیب دوز های ۱۱۰، ۸۰، ۴۰ و ۲۰ از عصاره و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلو گرم سیلی مارین را به مدت ۱۴ روز قبل از تزریق تراکلرید کربن دریافت کردند. گروه‌های ۷، ۸ و ۹ به نام گروه پس درمان بوده که به ترتیب دوز ۸۰، ۶۰ و ۴۰ میلی گرم بر کیلو گرم سیلی مارین را ۲ ساعت، ۶ ساعت، ۲۴ ساعت و ۴۸ ساعت پس از تزریق تراکلرید کربن دریافت کردند. همه گروه‌ها بجز گروه ۱۰ در روز ۱۴/۰۵/۱۵ لیست بر کیلو گرم تراکلرید کربن (۱:۱۷/۷) ۱: حل شده در روغن زیتون دریافت کردند.

یافته‌ها

تزریق تراکلرید کربن به موش‌های صحرایی سبب افزایش معنی دار سطح ALT و AST و ALP است. میانیت به گروه کنترل

نرمال شد (p<0.001). پیش درمان و پس درمان با عصاره به شکل معنی داری سبب کاهش میزان ALT و AST و ALP شد (p<0.05). این کاهش واپسیت به دوز بوده و در دوز های بالاتر قابل ملاحظه نبود.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که عصاره‌ی بابونه‌ی گاوی می‌تواند کبد را در مقابل ترکیبات اکسیدان و آسیب‌های ناشی از متابولیسم کربن تراکلرید محافظت و تاحدودی درمان کند که این اثرات قابل مقایسه با داروی سیلی مارین بود.

واژه‌های کلیدی

بابونه‌ی گاوی، آنزیم‌های کبدی، تراکلریدکربن، آسیب کبدی